

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH
TẬP 178

VẠN THIÊN ĐỒNG QUY
TẬP

SỐ 2017
(QUYỂN THƯỢNG - TRUNG & HẠ)

HỘI VĂN HÓA GIÁO DỤC
LINH SƠN ĐÀI BẮC XUẤT BẢN

SỐ 2017

VẠN THIỆN ĐỒNG QUY TẬP

*Triều Phụng Lang Thủ Ty Nông Thiếu Khanh,
Chí Sĩ Khinh Xa Đô úy huyện Trường xuân Khai Quốc
Nam Thực Ba, được ban 300 hộ, Thẩm Chấn soạn.*

Luận về sự mênh mông của bốn biển, nếu không hợp trăm dòng thì chẳng làm sao đầy được, muốn bước lên quả vị tôn quý của hàng Thập Địa mà chẳng tích lũy điều lành thì chẳng đủ sức. Vì vậy nó sâu xa không thể nghĩ lường là do tích chứa, dung nạp lâu ngày. Bậc Thánh không thể biết được là bởi tu siêng năng tinh cần. Huống chi bậc chiệu giác hạ lời huyền thông lập giáo, nếu hưởng về điều thiện chỉ một sợi lông có thể biết bậc ấy đã vượt ra khỏi tam giới nhất định tỏ rõ chân thuyên, ngợi khen nẻo giác. Luôn mài dũa thì được thuần thực. Xét cùng nghĩa lý mà gắn gởi, nhưng mà chẳng có Thánh cũng không có phàm. Có mê, có ngộ. Muốn bước sâu vào vực Thánh, phải sửa gấp phạm tâm, chẳng phải một việc mà có thể hun đúc nên, ắt phải do luyện tập nhiều môn. Hoặc giáo khôn khúc điệu, mà nêu đạo hay ở Phật Lăng, hoặc thiên lý sâu mầu mà trình bày lời khen mát mẻ ở suối tào không thể chấp không mà là có, không thể trái thật mà không theo, phải thích hợp quyền nghi nương vào thật tướng, quyền thật đã rõ, hư không có thể còn cho nên người thông đạt chuyển vật để tâm sáng, có thể nói là diệu dụng. Người mê căn cứ văn tự mà ngăn ngại đối với giáo pháp đâu thể gọi là thông suốt ư ? Hoặc gắn vắc linh Long, hoặc chặt luận hổ, hoặc chí thành chiêm lễ tôn nhan, hoặc đi quanh tịnh thất, hoặc miệng đọc tôn danh, hoặc tâm quán cảnh tịnh độ, hoặc cúng dường Bồ-tát, không trọng giàu khinh nghèo, hoặc bố thí, trì giới, không thêm tốt mà bớt xấu, sự nếu bằng nhau, lợi cũng tốt đẹp. Hể nương luận nương

thiền, phải trợ giúp phước đức; tạo hình đức tượng ắt phải nhờ nơi làm nhiều. Đừng cho rằng có bậc tiền của mình, tức tâm là Phật, từ phàm vượt lên Thánh, chưa có vị Thích-ca nào không tu; Từ vọng vào chân chưa có vị đạt Ma nào không chứng. Trong đường cả của người chẳng phải đường khác của Phật, thường quý tinh tấn, đừng theo sự đãi, sơ sài. Trọng thời gian dù trong chớp mắt, nghiên tẩm căn nguyên của đại đạo. Sao đến trấn nguy nga? Tam Thừa phước bỏ thời khó vào môn từ nhần. Không có sự thương xót bản thân mình, thời không có việc lành bỏ người khác ắt cầu toàn đức, mới có thể làm tổ mối nợ. Tâm chẳng phải phi tâm, pháp chẳng phải phi pháp, phải ở trong việc tâm truyền tâm mới được chứng nhận, pháp truyền pháp từ thầy trò, chẳng gắn chặt với điều thiện, giống Bồ-đề nên trông, cõi an dưỡng nên tu. Tổ rõ thời sinh lên cõi Đâu-suất, mê muội thời chìm xuống địa ngục. Lờn như bùn lầy, chẳng có nước mà thuyền đi được; tánh như hơi thầy chẳng dùng đò mà qua sông được Thánh hiền xưa nay đều nhờ nơi tâm. Thời xưa thuở nay, đâu từng có pháp khác?

Than ôi! Pháp còn hay mất, tâm không hay chẳng không. Không tu mà không có gì không tu, chân tu cũng dứt bật, không trụ mà không có gì không trụ, chân trụ cũng mất. Thương thay quần sinh chưa một tánh này, vốn không có thiện, ác, bị ngoại cảnh làm thay đổi, nếu không sửa đổi, sao cái đúng cửa? Có thể dứt trừ nó như giúp đỡ diệu thiện, thời có thể gọi là chỗ quay về đúng đắn. Cho nên những lời cặn kẽ của bậc tiền triết cốt để cho kẻ hậu còn nương đó mà học, rồi tìm tòi khắp trong giáo mục để dẫn dụ người mê.

Trí Giác Thiền Sư tánh ngộ cơ viên, tài ba lỗi lạc, nhiều đời đã tích tập, phù hợp với các pháp: Đời nay lưu thông, cùng khế hợp với chư Phật. Nghĩ về người khác cũng như nghĩ về mình, quán tâm người cũng như tâm mình. Từng soạn 3 quyển: thượng trung hạ “Vạn Thiên Đồng Quy Tập”. Để khuyên tất cả những người hữu duyên vậy. Hoặc những bậc danh tăng thạc đức, hoặc những thiện nam thiện nữ tài cao hạnh cả, chỉ những người một mực cung kính và hết sức siêng năng, thì không quý cũng không tiện, đây là món lương được của việc lợi sinh. Mở ra then chốt để cầu Phật. Những lời pháp này thảy bao gồm các kinh các luận. Làm thước đo đầu tiên cho kẻ chưa thay chưa biết. Dẫn dắt tất cả, cần mật tu trì, mãi mãi là sự cân nhắc của Phạm Hoa, là khuôn mẫu của tông môn.

Hôm nay tạng chủ Trí Như ở viện Pháp Tuệ, thành kính giúp đỡ cho người nhân tánh, đích thân họ thực hiện Thánh đạo, thấy bậc hiền

mà hiền giống mình, thấy việc thiện mà thiện giống mình. Tổng kết lại luận được soạn ra của Ngài Trí Minh, làm khuôn mẫu cho đời sau, phước lợi lắng sâu dày, phương tiện không ít. Mà lại trút hết túi giấy. Vội rút ra những tiện ti, bắt đầu đầu đề xướng long trọng, còn chiêu mộ bậc cao minh hỗ trợ. Thẳng duyên đã hội tụ, sự việc này ắt sẽ thực hành, nhờ khắc bản để thành biên tập, quý ở sự tu thân song cũng lãnh chức trong coi việc chùa, sẽ mãi mãi tốt đẹp. Nhầm gói vào kể phi tài, như chấn tánh muối suốt lời mầu, mở than chốt, bên nhận lời cầu thỉnh, khó chối từ, cùng trình bày lại giềng mối, dâu dấm tránh khỏi sự chê trách. Lúc bấy giờ vào thời Thánh Tống Hi Minh Năm thứ 5 tháng 7 nhuận mồng 7.
